

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/292/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110206925
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2110206925.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: PCA Slovakia, s.r.o., Automobilová ulica 1, Trnava, IČO: 36 256 013, zastúpený advokátom: Mgr. Pavel Strnad, PhD., Galandova 7, Bratislava, proti odporcovi: S. W., nar. XX.XX.XXXX, R.. I. B. T. X, T., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, o vypratanie bytu a zaplatenie 9.978,64 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 17C 50/2010-162 zo dňa 28. apríla 2011, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa na vypratanie a protokolárne odovzdanie bytu navrhovateľovi, vo výroku o zamietnutí zvyšku návrhu navrhovateľa a v súvisiacom výroku o trovách konania účastníkov r u š í a vec sa mu v r a c i a v týchto častiach na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd návrh navrhovateľa na vypratanie a protokolárne odovzdanie navrhovateľovi bytu č. XX, nachádzajúcom sa na druhom nadzemnom podlaží bytového domu na ulici N. č. XX, súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na parcele č. 351/88, v okrese T., v obci U., v kat. území U., ktorý bytový dom je zapísaný na LV č. XXXX, evidovanom Katastrálnym úradom v Trnave, Správou katastra Trnava zamietol. Zároveň odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 3.543,08 eur s poplatkom z omeškania vo výške 1 promile za každý deň omeškania zo sumy 159,40 eur najmenej však 0,83 eur za každý i začatý mesiac omeškania od 26.05.2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 422,96 eur od 26.06.2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 422,96 eur od 26.07.2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 422,96 eur od 26.08.2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 422,96 eur od 26.09.2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 422,96 eur od 26.10.2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 6,50% ročne zo sumy 422,96 eur od 26.11.2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 422,96 eur od 26.12.2008 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 422,96 eur od 26.01.2009 do zaplatenia. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 671 ods. 1, § 696 ods. 1, 2, § 697, 451 ods. 2, 456, 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 a § 4 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z., § 126 ods. 1, 2 OZ odôvodnil preukázanou skutočnosťou, že na základe nájomnej zmluvy z 01.11.2006 uzavretej medzi navrhovateľom a nájomcom a spoločnosťou PORONDA Immobilier, s.r.o. ako prenajímateľom, vzniklo navrhovateľovi právo podľa § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka mať vec, byt pôvodne označený ako byt č. X, zapísaný na LV č. XXXX, kat. územie U. v súčasnosti vedený ako byt č. XX vedený na LV č. XXXX, kat. územie U. u seba, ktorý byt nájomca prenajal odporcovi, ktorého prenájom bol ukončený ku dňu 31.04.2008. Súd však nemal preukázané, že v súčasnosti predmetný byt ešte odporca neoprávnené zadržuje, nakoľko podľa oznámenia príslušného ústavu na výkon väzby bol odporca 16.01.2010 dodaný do výkonu väzby a je umiestnený v ústave. Súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že odporca byt vypratá a preto v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol. V časti predmetu konania o zaplatenie

požadovanej sumy súd vychádzal z toho, že za mesiac apríl 2008 zostal odporca dlžný navrhovateľovi čiastočné nájomné v sume 159,40 eur, splatné mesačne pozadu do 25.05.2008 a súd preto podľa § 671 ods. 1 zaviazal odporcu na zaplatenie tohto nájomného a priznal aj poplatok z omeškania. Zároveň súd priznal navrhovateľovi za obdobie od 01.05.2008 do 31.12.2008 titulom bezdôvodného obohatenia odporcu sumu 3.543,08 eur, ktorá zodpovedá výške obvyklého mesačného nájomného za užívanie bytu odporcom bez právneho dôvodu mesačne v sume 422,96 eur, ktoré bolo aj pôvodne dohodnuté s odporcom počas jeho oprávneného užívania bez poskytnutia mu dotácie, pričom súd vychádzal z toho, že iba za uvedené obdobie predmetný byt neoprávnene odporca užíval, nakoľko aj energie do predmetného bytu boli odporcovi dodávané, elektrická energia do 25.07.2008, plyn do 26.11.2008 a nedoplatok za vodné a stočné mu tiež vzniklo iba do 31.12.2008. Súd teda uzavrel, že reálne odporca mohol byť užívať iba do 31.12.2008, ktorým dňom sa mu skončilo aj odoberanie všetkých energií. Súd dospel k záveru, že iba za obdobie skutočného užívania bytu vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor navrhovateľa a súd priznal právo aj na zaplatenie úrokov z omeškania za jednotlivé mesiace neoprávneneho užívania v súlade s nariadením vlády a vo zvyšku súd návrh zamietol. Súd nemal za to, že do marca 2010 užíval odporca neoprávnene byt, ani za to, že mesačne od mája 2008 sa odporca bezdôvodne obohatil vo výške uplatnenej návrhom vo výške 455,96 eur mesačne, pretože túto sumu súd považoval za neprimeranú s ohľadom na obvyklú výšku nájomného, pričom nemal ani za to, že za dobu neoprávneneho užívania odporcom vznikol navrhovateľovi nárok na poplatok z omeškania, nakoľko tento by vznikol iba s platením nájomného a nie titulom bezdôvodného obohatenia a preto súd zamietol návrh aj v časti uplatnenej sumy 91,16 eur titulom nedoplatku odporcu na vodnom a stočnom, pretože na túto dodávku mal odporca sám uzavrieť zmluvu o dodávke priamo s dodávateľom a preto si dodávateľ mal priamo tento nárok vymáhať od odporcu. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu s poukázaním na odvolacie dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. d), f), c) O.s.p. navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na to, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá pracovná zmluva a navrhovateľ ako zamestnávateľ poskytol odporcovi ubytovanie prostredníctvom zmluvy o podnájme bytu zo dňa 19.11.2007. Navrhovateľ bol oprávnený poskytnúť ubytovanie na základe nájomnej zmluvy uzavretej medzi vlastníkom nehnuteľnosti spoločnosťou PORONDA Immobilier, s.r.o. a navrhovateľom. Nájomné bolo dohodnuté vo výške 422,96 eur, pričom počas trvania pracovného pomeru poskytol navrhovateľ odporcovi dotáciu na nájomné vo výške 174,- eur, a preto odporca platil nájomné vo výške 248,96 eur. Dňa 30. apríla 2008 došlo k skončeniu pracovného pomeru a to dohodou o skončení pracovného pomeru a v súlade s článkom 2 ods. 2.2. písm. a) zmluvy o podnájme, ukončil ku dňu 30. apríla 2008 navrhovateľ s odporcom podnájom, pričom odporca k termínu skončenia podnájmu byt nevypratol a protokolárne neodovzdal. Teda od mája 2008 až do dnešného dňa podľa názoru odvolateľa odporca zasahuje do užívania tohto bytu, pretože byt neodovzdal protokolárne a riadne navrhovateľovi. V časti nároku navrhovateľa uplatňovanej titulom zaplatenia vytýkal odvolateľ súdu, že sa nevysporiadal s faktom, že ukončenie zmluvného vzťahu medzi jednotlivými dodávateľmi energie a odporcom, a to spôsobom odstúpenia od zmluvy zo strany dodávateľov z dôvodu vážneho porušenia zmluvných podmienok zo strany odporcu, nemôže byť považované za právny úkon, ktorý by mal za následok zánik zmluvného vzťahu, resp. záväzku medzi navrhovateľom a odporcom. Tvrdenie odporcu t.č. nachádzajúceho sa v ústave na výkon trestu odňatia slobody a v ústave na výkon väzby Leopoldov, že predmetný byt vypratol, žiadnym spôsobom nepreukázal, neunesol dôkazné bremeno. Zároveň nesprávne posúdil nárok navrhovateľa vo výške 91,16 eur vyplývajúci z nedoplatku na vodnom a stočnom. Prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, nakoľko sa nemôže hovoriť o bezdôvodnom obohatení, lebo zo strany odporcu došlo nielen k porušeniu povinnosti hradiť nájomné v plnej výške počas užívania predmetného bytu, ale aj k zásahu do práva navrhovateľa ako oprávneného držiteľa bytu tým, že v rozpore so svojou povinnosťou odporca protokolárne neodovzdal byt. Odvolateľ poukázal na existenciu podnájomného vzťahu medzi účastníkmi konania, ktorý bol ukončený na základe dohody o skončení pracovného pomeru, pričom prílohou tejto dohody bol odovzdávací protokol, z ktorého vyplývalo akým spôsobom je potrebné protokolárne odovzdať byt. Zo strany odporcu však nedošlo k riadnemu ukončeniu tohto vzťahu a byt nevypratol a neodovzdal navrhovateľovi. Tým, že súd priznal nárok navrhovateľa na bezdôvodné obohatenie za obdobie od 01.05.2008 do 31.12.2008, súd uznal, že zo strany odporcu došlo k porušeniu jeho základnej povinnosti, teda že predmetný byt nevypratol a neodovzdal navrhovateľovi a dopustil sa zásahu do práva navrhovateľa ako oprávneného držiteľa bytu, ktorý trvá až do dnešného dňa. Na tejto skutočnosti nemení

nič ani fakt, že sa odporca aktuálne nachádza vo výkone trestu v ústave na výkon väzby. Navrhovateľ má nárok na zaplatenie sumy 91,16 eur z titulu uhradených nedoplatkov na vodnom a stočnom, pretože odporca neuhrádzal faktúry a dochádzalo zo strany dodávateľa k odmontovaniu plynomerov a vodomerov, pričom náklady spojené s opätovným pripojením musel hradiť navrhovateľ. Z tohto dôvodu, v prípade ak nájomca prestal uhrádzať faktúry, tento dlh uhrádzal navrhovateľ, aby nevznikli ďalšie vysoké náklady pri ich opätovnom pripojení jednotlivých meračov. Navrhovateľ na základe nájomnej zmluvy je povinný hradiť dohodnuté nájomné vo výške 422,96 eur vlastníčkovi a to aj počas doby, pre ktorú nemôže disponovať s týmto bytom z dôvodu porušenia zákonných povinností zo strany odporcu. Odporca nie je oprávnený vykonať svojvoľné otvorenie bytu a ukončením odberu plynu, vody a energie v byte odporca nesplnil svoju povinnosť spočívajúcu v riadnom a protokolárnom odovzdaní bytu a zároveň samotné ukončenie týchto zmluvných vzťahov medzi odporcom a dodávateľmi, neposkytuje právny titul navrhovateľovi na voľné nakladanie s predmetným bytom. Zároveň odvolateľ poukázal na skutočnosť, že súd nevykonal navrhnutý dôkaz svedeckú výpoveď zo strany bývalej zamestnankyne správcovskej spoločnosti SOMO s.r.o., ktorá v rozhodnom čase vykonávala funkciu správcu v obytnej zóne PORONDA O. I., ktorá svojou výpoveďou mohla poskytnúť dôležité informácie pre zistenie skutkového stavu.

Vyjadrenie odporcu k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa pri závislosti rozhodnutia aj o trovách konania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je v napadnutých výrokoch dôvodné pre vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čím sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť pred ním konať.

Predmetom konania je uloženie povinnosti vypratať a protokolárne odovzdať byt navrhovateľovi a zaplatenie sumy 9.978,64 eur pozostávajúcej z nezaplateného nájomného za apríl 2008 vo výške 159,40 eur, nájomné od mája 2008 do marca 2010 vo výške 9.728,08 eur a nedoplatok na vodnom a stočnom za rok 2008 vo výške 91,16 eur.

Podľa § 126 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávo zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Odvolateľ namieta nesprávne právne posúdenie, pretože súd na správne zistený skutkový stav aplikoval iný predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval a z jednoznačne danej skutočnosti vyvodil nesprávne právne závery. Odvolateľ vychádzal z toho, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pretože nejde o bezdôvodné obohatenie na strane odporcu, ale o zásah do práva oprávneného držiteľa.

V danej veci navrhovateľ tvrdil, že ako zamestnávateľ poskytol odporcovi svojmu pracovníkovi ubytovanie a to prostredníctvom zmluvy o podnájme bytu zo dňa 19. novembra 2007, ktorou prenechal byt odporcovi ako podnájomníkovi do podnájmu, pričom nájomné bolo dohodnuté vo výške 422,96 eur a počas trvania podnájmu navrhovateľ poskytoval odporcovi dotáciu na nájomné vo výške 174,- eur a preto odporca uhrádzal nájomné vo výške 248,96 eur. Na základe dohody o skončení pracovného pomeru dňa 30. apríla 2008 skončil pracovný pomer a podľa článku 2 ods. 2.2 písm. a) zmluvy o podnájme navrhovateľ ukončil ku dňu 30. apríla 2008 s odporcom podnájom. K tomuto dátumu 30. apríla 2008 bol povinný odporca byt vypratať a odovzdať navrhovateľovi. Od dátumu 1. mája 2008 bol odporca povinný uhrádzať nájomné už v plnej výške, vo výške 422,96 eur, pričom od 01. mája 2008 odporca užíva uvedený byt bez právneho dôvodu a podľa tvrdení navrhovateľa je tomu tak dodnes. Tieto tvrdenia navrhovateľa v konaní odporca spochybňoval a tvrdil, že pracovný pomer ukončil ku dňu 30.04.2008 a k tomuto dňu aj byt vypratal, pričom správkynia nemala čas byť prevzatá, kontaktoval sa s ňou telefonicky a dohodli sa na tom, že kľúče od bytu hodí do poštovej schránky a na tieto skutočnosti navrhli vypočuť

svedkov N. S. a N. W., ktorých sa súd pokúsil na pojednávanie zabezpečiť ako svedkov, avšak zásielky s predvolaním sa vrátili ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote. V danom prípade je dôkazné bremeno na navrhovateľovi, ktorý o svojom tvrdení o neoprávnenom užívaní predmetného bytu odporcom od dátumu od 01. mája 2008 doposiaľ navrhol vykonať dôkaz a to o vypočutí svedkyne, ktorá mohla svojou výpoveďou poskytnúť dôležité informácie pre zistenie skutkového stavu veci, bývalej zamestnankyne správcovskej spoločnosti SOMO s.r.o., ktorá v danom čase vykonávala úlohu správcu v obytnej zóne PORONDA E. I.. Súd prvého stupňa sa však týmto návrhom na doplnenie dokazovania zo strany navrhovateľa vo svojom odôvodnení žiadnym spôsobom nevysporiadal. Z hľadiska hmotnoprávneho navrhovateľ by mal preukázať, že s odporcom je v právnom vzťahu o uloženie, ktorej povinnosti navrhovateľ od odporcu v konaní žiada a že odporca je pasívne legitimovaný.

V prejednávanej veci došlo proti vôli navrhovateľa k tomu, že fakticky od 01. mája 2008 poskytoval plnenie bez akéhokoľvek právneho podkladu bez právneho titulu a bez toho, že by mu za ním poskytované plnenie bola platená náhrada. Na jeho strane ide o prípad plnenia bez právneho dôvodu, ktoré je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia založenou na tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba právny vzťah zakladajúci nárok na plnenie. Dôsledkom takéhoto plnenia je obohatenie, obsahom ktorého je získanie určitej majetkovej hodnoty subjektom, ktoré mu bolo plnené. Majetkovú hodnotu v uvedenom zmysle slova (obohatiť sa) len ten, komu sa zvýšili aktíva alebo znížili pasíva, ale aj ten, komu sa neznížili aktíva hoci by sa inak, pokiaľ by existoval právny dôvod plnenia, jeho majetkový stav zmenšil, pretože za prijímané plnenie by musel poskytovať náhradu. O plnenie bez právneho dôvodu ide tiež v prípade užívania bez nájomnej či inej zmluvy alebo iného titulu (povinnosť plniť môže v niektorých prípadoch vyplývať tiež zo zákona alebo z rozhodnutia súdu) je rozhodujúce, kto uvedené plnenie prijíma (kto realizuje užívateľské oprávnenie) bez právneho dôvodu bez poskytovania náhrady za vykonávanie jemu patriacich oprávnení a bez toho, aby sa jeho majetok zmenšil o prostriedky vynaložené v súvislosti s právnym vzťahom zakladajúcim právo užívať byt. Keďže príjemca takéhoto plnenia nie je, vzhľadom na samú povahu plnenia schopný vrátiť ho, je povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie vo forme peňažnej náhrady (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Aktívna legitimácia pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z § 456 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie určuje subjekt, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu oprávneným. Je ním ten, na úkor koho sa predmet bezdôvodného obohatenia získal, teda ten koho majetkovej sfére došlo k zmenšeniu majetku. Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaný vyplýva z § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie určuje subjekt, ktorý je povinný vydať získané bezdôvodné obohatenie. Je ním ten koho majetok sa na úkor druhého bezdôvodne zvýšil. Majetkový prospech môže spočívať aj v tom, že majetok povinného sa nezmenšil, hoci by sa zmenšil mal, keby si obohatený za bežných okolností plnil svoje povinnosti. Všetko čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením, musí sa vydať. Pre túto povinnosť je irelevantné bez právneho významu, či ten kto bezdôvodné obohatenie získal, bol v dobrej viere alebo nie.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. odvolací súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatie možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu zákon priznáva. O takúto vadu konania ide len vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi). Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. I podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91), Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12.5.2004 sp. zn. I ÚS 226/03) a tiež Najvyššieho súdu SR (rozsudok z 27.4.2006 sp. zn. 4 Cdo 171/2005) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky vymedzuje ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník

konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (táto úprava zjavne dopadá ako na tzv. sporové konania s postavením účastníkov ako žalobcu a žalovaného, tak i na tzv. konania nesporové). Korektným a i ústavne konformným výkladom ustanovení O.s.p. citovaných zhora (najmä však § 157 ods. 2 O.s.p.) potom treba dospieť k záveru, že v nich uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia nesúlady medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. i prípad, keď právne závery zo skutkových zistení nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť príslušné zistenia vyvedené. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je aj odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu (ktoré sa tak vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka); porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma i možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo dokonca i mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, je zjavné, že výskyt takejto vady zakladá ako nevyhnutnosť rozhodnutia odvolacieho súdu spôsobom predpokladaným v ustanovení § 221 O. s. p. (zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa), tak sám osebe i dôvodnosť odvolania.

Porovnaním odôvodnenia preskúmaného rozsudku z vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a ich výkladom je zrejmé, že prvostupňový súd sa nimi dôsledne neriadil. Hoci súd bol povinný dôkladne zistiť nielen aktívnu, ale i pasívnu legitímáciu a vykonať vo veci dokazovanie na zistenie skutkového stavu, uvedeným spôsobom nepostupoval. Súd sa nevysporiadal s návrhom navrhovateľa na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne ohľadom splnenia povinnosti odporcu odovzdať predmetný byt, od preukázania ktorej skutočnosti sa následne odvíja aj nárok navrhovateľa na zaplatenie peňažnej sumy.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých zamietajúcich výrokoch o návrhu navrhovateľa na vypratanie a protokolárne odovzdanie bytu ako aj o zvyšku uplatneného návrhu s príslušenstvom (okrem prisudzujúcej istine) a v závislom výroku o náhrade trov konania zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže nedostatočným odôvodnením prvostupňového rozsudku sa účastníkom odňala možnosť konať pred súdom a podľa odseku 2 tohto ustanovenia v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude po doplnení chýbajúcich dôkazov následne vo veci opätovne spravodlivo rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť. V novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne i o náhrade trov tohto odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.